

COSMOPOLITAN

AUGUSTUS 1999

f 7,95

MAANDBLAD

België 145 BF

COSMO SPECIAL **ZO WORDT** **WERKEN LEUK**

WAS HET DAN TOCH
KALVERLIEFDE?
GESCEIDEN VOOR
JE DERTIGSTE

Hoe beleefd zijn we
tussen de lakens?
SEXIQUETTE

Nooit gedurfd,
toch gedaan
'DOKTER, MAG IK
EEN NIEUWE NEUS?'

JULIA ROBERTS
'Ondanks m'n
vergissingen, geloof
ik nog steeds in liefde'

DISCRIMINATIE:
ZO VOELT DAT
VIJF VROUWEN VERTELLEN

Links Marylle tijdens de voorbereidingen van haar show en rechts het resultaat

De bliksemcarrière van een Nederlandse

hairstylist

Hier is ze nog onbekend, maar in the States is ze een ster: hairstylist **Marylle Koken** (24), uit Born, Limburg. Beroemdheden vliegen speciaal naar Los Angeles om door haar geknipt te worden en kappers uit de hele wereld komen bij haar het vak leren. En wat ons Nederlanders goed zal doen: ze is héél gewoon gebleven!

AMERIKA IN DE BAN VAN MARYLLE

Op haar eenentwintigste ging ze met foto's van haar werk naar L.A. Ze gooide haar portfolio op het bureau van **Geri Cusenza** - de hoogste baas van **Sebastian** - en vroeg haar of ze wilde kijken wat ze ervan vond. Toen liep ze weg.

"Geri belde me direct, ze vond alles geweldig: de manier waarop ik die 'sollicitatie' had aangepakt en mijn werk. Ik kon meteen beginnen."

De nonnetjes die Marylle het kappersvak leerden, zouden ervan geschrokken zijn. Nee, dan Marylle. Zij had deze carrière-move al in gedachten sinds ze op haar zestiende haar eerste **Sebastian-seminar** in Californië deed.

"Eigenlijk was mijn moeder uitgenodigd. Zij had in haar salon de meeste Sebastian-producten van heel Nederland verkocht. Maar zij vond dat ik moest gaan. Ik zou die kans veel beter kunnen benutten. Vanaf dat moment kon ik Sebastian niet meer uit mijn hoofd zetten. Drie maanden later zat ik alwéér in Los Angeles, en op mijn achtentiende werkte ik

daar een paar maanden in de salon. "In de tussentijd heb ik mijn kappersopleiding in België afgemaakt en samen met een vriendin, Ingrid, aan mijn portfolio gewerkt. Zij zat op de fotoacademie; elk weekend waren we in mijn studiootje nieuwe dingen aan het uitproberen. We plukten mensen van de straat en vroegen of we wat geks met hun haar mochten doen. Ik maakte daar ook kleding bij, Ingrid deed de fotografie."

'De beroemdheden die ik in mijn stoel krijg, herken ik vaak niet eens'

Toen **Marylle** drie jaar geleden naar Sebastian kwam, begon ze zo'n beetje in het kleuterklasje. Nu is ze één van de professoren van het **Xtali-team**, de trendy afsplitsing van Sebastian. Dat ging niet vanzelf.

"Als je in Amerika iets wilt bereiken, moet je er wel dag en nacht voor werken. Ik werk dan ook zeven dagen per week, waarvan drie in de salon. Dat zijn soms dagen van 's morgens negen uur tot 's avonds elf uur.

"In mijn stoel zitten inderdaad regelmatig beroemdheden als **Juliette Binoche**, **Catherine Deneuve**, **Claudia Schiffer** en andere bekende modellen, actrices van *Melrose Place*, *The Bold and the Beautiful* en *As the World Turns*. Het doet me niet zoveel, die bekende namen. Sterker nog, vaak herken ik ze niet eens. Dat zal de Hollandse nuchterheid wel zijn."

De rest van de week geeft **Marylle** trainingen en werkt ze mee aan fotoshoots, video's en spraakmakende shows. Geld speelt daarbij geen rol. De laatste Xtah-show kostte 1,2 mil-

joen gulden. Dat was dan ook een spektakel, met een glazen waterbasin, loopbanden, draaischijven, trapezes en natuurlijk waanzinnige haarcreaties. Xtah heeft ook een eigen lijn haarproducten, met onder meer een soort lijm, klei en kauwgom voor je haar. Heel 'young and wild' allemaal. En heel Nederlands.

Marylle: "De producten ruiken naar mijn favoriete snoepjes. Inderdaad, drop! Ik zal jullie een setje sturen, dan kunnen jullie het zelf testen." **Marylle** bemoeit zich graag met alles. Tijd voor zichzelf heeft ze dan ook nauwelijks, zeg maar gerust niet: "Ik moet gewoon altijd werken. Als ik naar het strand ga, neem ik pen en papier mee. Als ik uitga, schrijf ik tussen het dansen door nog wat invallen op een bierviltje."

'Iedereen gebruikt iedereen om er zelf beter van te worden'

Marylle's verhaal lijkt een successtory zonder ook maar één somber wolkje. Als hairstylist heeft ze inmiddels de top bereikt. Uit haar enthousiaste verhalen blijkt dat ze volop geniet van haar leven in sunny California. **Marylle:** "Nu wel ja, maar de eerste zes maanden waren ongelofelijk moeilijk. Ik ben zeker twintig kilo afgevallen. Ik kwam uit een klein plaatsje waar het leven rustig voortkabbelde. Nogal een verschil met de keiharde wereld van L.A. Dat was wel even wennen."

"Het begrip vriendschap kennen ze hier bijvoorbeeld nauwelijks. Iedereen gebruikt iedereen om er zelf beter van te worden. In het begin had ik daar wel vreselijk veel moeite mee. Ik begreep het niet. Nu wel; als je omgaat met mensen die succes hebben, krijg jij misschien ook succes, is de gedachte. Veel Amerikanen schreeuwen het dan ook van de daken als ze een klein beetje succes hebben."

"Met mijn collega's kan ik gelukkig wel heel goed opschieten. Daarbuiten heb ik twee, drie mensen bij wie ik mijn hart kan uitstorten. En ik heb mijn ouders natuurlijk, die bel ik ten minste één keer per dag. Als ik het even niet zie zitten, peppen zij me weer op. Ze geven me advies, over-

tuigen me ervan dat alles weer goed komt. Zo'n 'string' is heel belangrijk. Wat ik helemaal te gek vind, is dat Ingrid heel misschien naar Amerika komt. Het zou heerlijk zijn om iemand te hebben met dezelfde roots, iemand die aan een half woord genoeg heeft. Dat mis ik zo. Bovendien kan ik heel goed met Ingrid samenwerken. Zij is vreselijk creatief en *free minded*, dat heb je nodig hier."

Marylle is niet meer teruggeweest in Nederland sinds ze naar L.A. vertrok. Noodgedwongen.

"Ik heb heel veel problemen gehad met de aanvraag van mijn *greencard* (een soort verblijfsvergunning, red.) en op een gegeven moment ben ik zoekgeraakt bij de emigratie; ze kunnen mijn naam niet meer vinden. Daarom krijg ik nu ook geen visum om naar Nederland te reizen. Vreselijk balen is dat. Ik heb al zeker veertigduizend gulden uitgegeven aan advocaten. Echt waar, dat is niet overdreven! Uit pure wanhoop heb ik zelfs overwogen om dan maar te trouwen om een *greencard* te krijgen. Gelukkig komen mijn ouders zo nu en dan naar mijn shows in Amerika."

'Nu wil ik nog een eigen kledinglijn'

Als *artistic director* van een van de meest toonaangevende hairteams van de wereld lijkt het eindstation bereikt. Maar **Marylle** ziet dat niet zo: "Mijn volgende doel is het verzorgen van de hairstyling op shows van mode-ontwerpers. Het klinkt misschien een beetje raar, maar ik wil niet werken voor gevestigde namen als Chanel en Gucci; liever help ik jonge ontwerpers. Wat ik ook nog wel zou willen, is een eigen kledinglijn. Mijn hoofd zit zó vol met ideeën. Geef me een week de tijd en ik zet een complete lijn op papier."

"Of ik dan wegga bij Xtah? Geen denken aan. Hier kan ik nog heel veel leren. Nee, ik wil dat er gewoon nog bij doen."

Drie dagen later belt de postbode aan, met... een sterk ruikend pakketje. Een halfuur later piekt mijn haardos vrolijk alle kanten op. Om me heen hangt de smakelijke geur van laurierdrop. ☺

Marylle samen met Ingrid (r)

Ingrid: 'Na een half jaar wist ik dat het haar zou lukken!'

Terwijl **Marylle** in de States aan haar carrière werkte, maakte haar goede vriendin Ingrid Wilbrink (24) haar opleiding af aan de Fotoacademie in Amsterdam. Samen werken ze nu al een jaar of vijf aan eigen projecten.

Ingrid: "Dat **Marylle** zo'n bliksemcarrière maakt in Amerika, vind ik zó cool voor haar. Het is vooral zo leuk omdat het haar vrij weinig doet. Ze blijft heel nuchter onder haar succes. Ze doet het werk omdat ze het leuk vindt, maar ze is niet verwaand. In het begin had ik niet verwacht dat haar carrière zo'n loop zou nemen. De eerste zes maanden was het een beetje aanmodderen, vooral door de problemen met haar verblijfsvergunning."

"Maar toen ik haar na een halfjaar opzocht, gaf ze al shows en seminars. Vanaf dat moment wist ik dat het haar zou gaan lukken. Toen ze nog in Nederland woonde, werkten we elk weekend samen aan onze projecten. Ik kwam daarvoor speciaal uit Amsterdam, waar ik toen studeerde, naar Limburg. We zochten mensen bij wie **Marylle** van alles aan het haar en met make-up mocht doen. Ik bouwde dan intussen de set op en fotografeerde het eindresultaat. Ook maakte ik de foto's voor **Marylle's** portfolio."

"Zelf zou ik ook wel naar Amerika willen, dat heeft me altijd al getrokken. Maar ik heb er nog wel een beetje moeite mee om alles achter te laten. En ik vind de mentaliteit van de mensen daar niet zo geweldig. Aan de andere kant is het wel zo dat daar alles kan, zeker als je uit Europa komt. Natuurlijk is het een voordeel dat **Marylle** me daar bij mensen kan introduceren. Maar daarna zal ik me toch zelf moeten bewijzen. Of ik jaloers ben op het succes van **Marylle**? Nee, ik gun het haar van harte, en mijn tijd komt nog wel."